

Nós cantar cantamos

MARTA DACOSTA ALONSO (Vigo, 1966)

E entón naceu abril, aterecido e húmido
a agardar a derrota dos poemas vencidos.
Os homes somos voces silenciadas e escuras
que apenas marmurabamos das loitas que perdemos.
Talvez a covardía sexa a bandeira nosa, talvez
esta postura sexa o noso partido,
talvez sexamos só tristes e conformistas,
coitados receptores de déspotas destinos

